BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ

Tribuna SOCIALISTĂ

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul XXXIV, nr. 7 659 | Joi, 11 martie 1982 | 4 pagini, 50 bani

DIN CRONICA ÎNTRECERII SOCIALISTE

Reducerea efortului valutar

După cum se știe, marea majoritate a utilajelor aflate în dotarea **Întreprinderii poligrafice din Sibiu** au fost aduse din import. Și, cum e normal, pentru funcționarea lor ireproșabilă acestea au nevoie și de numeroase piese de schimb, care se asigurau tot din import. „În urmă cu trei ani, precizează ing. Gheorghe Tămaș, mecanicul șef al întreprinderii, am renunțat la importuri și am început să ne producem noi piesele necesare, în atelierul propriu sau în colaborare cu întreprinderi din Sibiu: „Balanța", I.P.A.S., „Independența" I.U.P.S. La ora actuală nici un fel de piesă de schimb nu se mai importă".

Dintre ultimele realizări: rotoare de compresor pentru mașinile de imprimare, roți dințate cu camă, axe melcate, pistoane pentru pompe de ulei și cuplaje de compresor, lagăre pentru mașinile de imprimare, mai multe tipodimensiuni de roți dințate (din metal, plastic sau textolit) ș.a.

Economii

Colectivul oamenilor muncii de la **întreprinderea „Flamura roșie"** din Sibiu acționează competent și eficient pentru obținerea unor importante economii de materii prime și materiale folosite în procesele de producție, ca și pentru reducerea efortului valutar, prin renunțarea la importul unor piese de schimb pentru utilaje aduse din afară. „La baza angajamentelor sporite asumate de colectivul fiecărei secții în acest an, ne-a precizat maistrul Constantin Schiopotă, secretar adjunct al comitetului de partid pe întreprindere, au stat rezultatele bune obținute în cursul anului trecut, cînd prin reconditionarea a 217 piese de schimb din import s-au economisit 534 mii lei, iar prin regenerarea de masă plastică din import și din producția indigenă s-au economisit 439 tone în valoare de 3 200 mii lei. Rezultate deosebite s-au înregistrat și prin aplicarea inițiativei „Contul colector de economii al grupei sindicale", soldată cu economii de materii prime și materiale, în valoare de peste un milion lei.

Pentru o activitate riguros organizată și finalizată! (II)

CE PROPUN SPECIALIȘTII ÎNTREPRINDERILOR

Să vedem însă ce și-au propus să întreprindă două dintre unitățile cu pondere în recuperarea materialelor refolosibile: I.J.R.V.M.R. și I.J.G.C.L.:

Gheorghe Caras, directorul I.J.R.V.M.R.: „Avem în vedere organizarea unei game variate de acțiuni, diferențiată în funcție de zone, localități sau întreprinderi. Astfel, intenționăm ca în boxele blocurilor care, în majoritatea cazurilor sînt neutilizate, să organizăm spații de depozitare pentru materiale recuperabile (hîrtie, textile). O dată pe săptămînă, gospodinele vor putea scoate ce le prisosește în apartamente pe paliere, iar femeia de serviciu le va depozita în aceste boxe. Cînd s-au adunat cantități suficiente, sau lunar, ele vor fi ridicate de către întreprinderea noastră. Propunem ca sumele provenite din valorificarea acestor materiale să fie date, în cotă parte, femeii de serviciu, restul urmînd să intre în contul locatarilor, acestea putînd fi utilizate pentru executarea unor reparații la spațiile comune. Alte idei și propuneri: ● dotarea asociațiilor de locatari cu containere speciale și rulote pentru materialele refolosibile, iar la blocurile P+4 vom asigura recipienți (butoaie din carton refolosibile) saci și pungi în care se vor putea depozita aceste materiale; ● dotarea tuturor rampelor pentru gunoi menajer cu prese de balotat; ● ca spații de depozitare a materialelor recuperabile ar putea fi utilizate autobuze casate. Experiența făcută la Liceul industrial nr. 1 (energetic) ne-a edificat pe deplin asupra eficienței folosirii unui asemenea mijloc; ● oficiile poștale din toate localitățile să treacă neîntîrziat la colectarea de ziare și reviste. Oficianții vor avea la dispoziție sumele de bani necesare pentru plata hîrtiei; ● dotarea magaziilor din cadrul C.F.R. cu o rulotă specială. În aceste locuri se găsesc mari cantități de hîrtie, ambalaje. Un om al muncii din acest sector, strîngînd aceste materiale (bineînțeles, în afara sarcinilor de serviciu), ar putea cîștiga sume importante; ● este necesar ca întreprinderile comerciale din județ să găsească un sistem de colectare a ambalajelor. În prezent se aruncă mari cantități de hîrtie de ambalaj la containerele menajere; ● organizarea de puncte fixe de colectare pe străzi, în curțile unor gospodari, care pot prelua de la cetățeni hîrtie și textile. Săptămînal aceste cantități vor fi preluate de către întreprinderea noastră. Acest colector va fi plătit procentual; ● stabilirea unor grafice de predare de către școli și licee a materialelor recuperabile; ● consiliile populare comunale să fixeze puncte fixe pe sate, astfel încît în toate localitățile să existe posibilitatea ca cetățeanul să poată valorifica materialele refolosibile disponibile în gospodărie.

O „MINĂ DE AUR" — recuperarea materialelor refolosibile

Toate aceste propuneri vin din dorința de a realiza noi forme și metode de colectare prin care noi să ajungem la cetățean, nu cetățeanul să vină la noi.

(Continuare în pag. a IV-a)

Conferințe de dare de seamă și alegeri

La Blăjel, pămîntul poate da mai mult; totul depinde de cei ce-l muncesc

Într-o atmosferă de înaltă responsabilitate comunistă s-a desfășurat, ieri, conferința de dare de seamă și alegeri a organizației comunale de partid din Blăjel. La lucrările conferinței a luat parte tovarășul **Vasile Bărbuleț**, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean de partid.

Comuniștii din comună au analizat cu pronunțat spirit critic și autocritic modul în care organizația comunală de partid a reușit să îmbunătățească stilul și metodele de muncă, să stabilească măsuri concrete pentru înfăptuirea propriilor hotărîri și a sarcinilor reieșite din documentele de partid, să mobilizeze comuniștii și membrii cooperatori la înfăptuirea politicii partidului și statului nostru. Au fost relevate modalitățile concrete privind realizarea programului de autoconducere și autoaprovizionare a populației comunei cu produse agricole, animale și vegetale, precum și satisfacerea nevoilor de consum, menționîndu-se: ● folosirea rațională a întregului fond funciar; ● încheierea procesului de raionare a culturilor și stabilirea asolamentelor; ● cultivarea în întregime a tuturor suprafețelor de pămînt din curți și grădini, precum și din incinta sectorului zootehnic; ● creșterea efectivelor de animale astfel încît să se ajungă la 365 capete bovine, 1010 capete porcine, 3 120 capete ovine; ● livrarea la fondul de stat a 99 tone carne, 2 430 hl lapte vacă și 330 hl lapte oaie.

Toate aceste obiective sînt pe deplin realizabile — așa după cum arătau în cuvîntul lor participanții la conferință — printr-o susținută mobilizare a tuturor celor 3 200 locuitori ai comunei Blăjel, pentru a obține rezultate superioare celor din anul trecut, atît în sectorul vegetal cît și în zootehnie. Chiar dacă, prin producțiile obținute la cultura sfeclei de zahăr, cooperatorii din Blăjel s-au situat pe primul loc în județ realizările la celelalte culturi nu au fost de natură să-i mulțumească. Cu responsabilitate comunistă au fost analizate lipsurile care mai per-

(Continuare în pag. a IV-a)

ANGELA CHIȚU

Fiecare cetățean — dator să contribuie la realizarea programului de autoaprovizionare (II)

— Ancheta noastră în comunele Hoghilag și Laslea —

În faptul serii, în satul Valchid, Nicula Ardelean, primarul comunei Hoghilag definitiva cu locuitorul Petru Mateș un contract pentru livrarea la fondul de stat, în anul 1982, a 2 porci, 10 oi, 20 de miei, 1 100 kilograme caș, 360 kilograme de lînă. „Mîine (10 martie) — vom ajunge la nivelul planului la indicatorii carne de porc, lapte de vacă și oaie. Nu vom socoti sarcina încheiată. Vom continua acțiunea pentru că dorim ca fiecare locuitor de pe teritoriul comunei (localitățile Hoghilag, Valchid, Prod) să cîștige suplimentar din folosirea la capacitate a spațiilor de producție din incinta gospodăriilor. Nu avem nevoie de locuitori care să stea la sat și să se aprovizioneze de la oraș sau să cumpere produse alimentare de la alți cetățeni ...".

La Valchid mulți locuitori și-au făcut o adevărată profesie din a realiza venituri suplimentare din livrarea de produse la fondul de stat. Unii chiar refuză să vîndă lapte și ouă la vecini spunînd că e mult mai avantajos să lucrezi direct cu statul.

Ioan Kensler a livrat, în 1981, la fondul de stat 4 tăurași. În anul acesta a înnoit contractele pentru doi tineret bovin, 1 porc, 4 000 litri de lapte. **Pentru aceste produse,** fără a mai lua în calcul alte avantaje, **Ioan Kensler va încasa suma de 31 900 lei.**

În localitățile de pe raza comunelor Hoghilag și Laslea există încă locuitori care s-au învățat la trai ușor. Între două vecine s-a purtat următorul dialog: **Vecina care a venit să cumpere un litru de lapte:** „Dumneavoastră puteți să vindeți pentru că aveți bivoli, porci, oi, găini dar noi care nu avem nimic ..." **„Păi de ce nu aveți vecină** — i-a replicat cea care a refuzat să vîndă — **doar stăm gard în gard și dumneata ai șură și grajd ...".** „Mie bărbatu mi-a spus că decît să prind miros de grajd mai bine se duce o zi la pădure și cîștigă atît cît să cumpărăm lapte o lună ...".

Discuția e absolut autentică și demonstrează o anumită

(Continuare în pag. a IV-a)

I. FLESCHIN

MONOGRAFII CONTEMPORANE

La Mîrșa, de sub stînca Surului, ies orgolioși zimbrii curajului

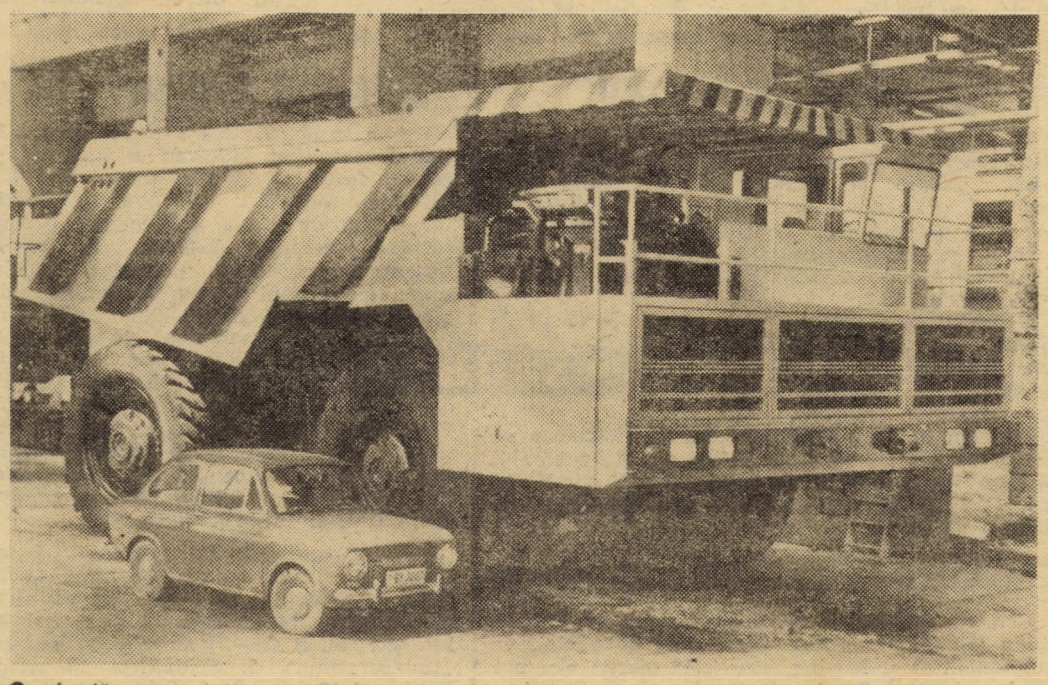

O simplă comparație: un Fiat 850 lîngă o autobasculantă de 100 tone

Citiți reportajul din pag. 3

Seară de muzică și poezie

Azi, 11 martie a.c., ora 19,30, în foaierul Casei de cultură a sindicatelor din Cisnădie are loc o seară de romanțe și poezie sub genericul „Flori de primăvară". Printre invitați, îndrăgitul interpret de muzică populară Emil Gavriș.

Institutul de învățămînt superior Sibiu — gazda unei prestigioase manifestări științifice:

Seminarul național științific studențesc

În perioada 12—14 martie a.c., sub egida Ministerului Educației și Învățămîntului și Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, în cadrul Institutului de învățămînt superior din Sibiu se vor desfășura lucrările celei mai importante manifestări anuale științifice studențești: **Seminarul național științific**, ediția 1982, dedicată aniversării a 60 de ani de la înființarea U.T.C. și a 25 de ani de la constituirea U.A.S.C.R.

Tema seminarului — **„Contribuții științifice studențești la creșterea eficienței și calității activității economico-sociale“** — se înscrie pe linia responsabilităților sporite stabilite învățămîntului superior prin documentele Congresului al XII-lea al P.C.R. și ale Congresului educației și învățămîntului, prin recentele hotărîri de partid și de stat cu privire la creșterea rolului științei și tehnologiei în viața economică și socială a patriei, la ridicarea continuă a nivelului învățămîntului și legarea lui strînsă cu producția și cercetarea.

Seminarul se remarcă printr-un accentuat caracter interdisciplinar, lucrările sale urmînd a se desfășura în cadrul a 7 secțiuni a căror tematică vizează conducerea științifică a unităților social-economice, tehnologii de eficiență ridicată, aplicații ale roboților industriali, ale automatizării și tehnicii de calcul, reducerea consumurilor și valorificarea superioară a materiilor prime, materialelor și înlocuitorilor, noi resurse de energie și raționalizarea consumurilor energetice, rolul factorului uman și al calificării superioare în promovarea tehnologiilor moderne și creșterea eficienței economico-sociale etc.

Organizarea acestei ediții a seminarului național la Institutul de învățămînt superior din Sibiu nu este deloc întîmplătoare: institutul nostru a desfășurat, în special în ultimii ani, o susținută și recunoscută activitate de cercetare integrată, cu deosebită eficiență în activitatea social-economică a județului și a țării. Numărul temelor de cercetare-proiectare abordate doar în ultimul an universitar, de exemplu, în cadrul celor 25 cercuri științifice studențești, a depășit cifra de 100, la elaborarea temelor respective participînd peste 500 de studenți.

Actuala bază tehnico-materială a institutului, ce poate asigura nu numai exigențele unui modern și eficient proces de învățămînt dar și o mare diversitate de lucrări de cercetare de un înalt nivel, valorosul corp de cadre didactice ce se preocupă continuu de formarea viitorilor specialiști ca și sprijinul permanent oferit de organele locale de partid și de stat, de prestigioasele întreprinderi industriale sibiene, au oferit un cadru propice unei efervescente, profunde și eficiente implicări a institutului în preocupările și prioritățile economiei județului și ale patriei.

Activitatea de cercetare științifică a studenților, organizați în formații mixte cu cadrele didactice, a contribuit astfel determinant nu numai la recunoașterea institutului ca o puternică bază de cercetare dar și la acordarea de către C.C. al U.T.C. a Diplomei de onoare în întrecerea „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă“ pe cincinalul 1976—1980 și a locului III pe țară pentru Facultatea de mecanică, la obținerea a zeci de premii I, II, III și mențiuni la seminariile naționale precedente ale cercetării științifice studențești.

Organizarea Seminarului național științific studențesc ediția 1982 la I.I.S. Sibiu a stîrnit un interes deosebit, dovedit, printre altele, și de cifra record a lucrărilor primite, peste 600 (din partea a 29 institute politehnice, universități, institute agronomice, de medicină, institute de învățămînt superior, etc.), dintre care un număr de 480 au fost selectate pentru prezentare în cadrul lucrărilor seminarului. Dintre institutele participante cu cel mai mare număr de lucrări menționăm Institutul politehnic „Traian Vuia“ din Timișoara (74 de lucrări), Institutul politehnic „Gh. Gheorghiu-Dej“ din București (62 lucrări), Institutul politehnic „Gh. Asachi“ din Iași (52 lucrări), Institutul de învățămînt superior Sibiu (37 lucrări), Universitatea „Babeș-Bolyai“ din Cluj-Napoca (34 lucrări), Universitatea din Craiova (29 lucrări) etc.

În cadrul lucrărilor Seminarului național științific se va organiza și o dezbatere cu largă participare, tema acesteia **„Valorificarea cercetării științifice studențești în activitatea social-economică“** ilustrînd că învățămîntul nostru superior este profund ancorat în problemele și sarcinile vizînd creșterea rolului științei și tehnologiei în viața social-economică a țării.

Organizarea acestui seminar, în condițiile unei participări nu numai deosebit de valoroase dar și masive, pune în fața organizatorilor probleme privind atît o prezentare științifică de înalt nivel cît și asigurarea unor condiții de desfășurare impecabile. Sibienii sînt însă recunoscuți drept gazde de excepție și Sibiul universitar nu va precupeți nici un efort pentru o organizare care să se situeze la nivelul celorlalte recorduri — în parte împlinite, altele așteptate — ale acestei prestigioase manifestări științifice studențești.

Conf. univ. dr. ing.

VALERIU DEAC,

decanul Facultății de mecanică, Institutul de învățămînt superior Sibiu

Mulți dintre tineri, dornici să pătrundă în tainele picturii, își petrec după-amiezile în cadrul cercului de pictură al Școlii populare de artă din Sibiu Foto: FRED NUSS

CARNET CINEMATOGRAFIC

Un proces al demnității umane

De o parte, un regizor celebru supranumit „cel mai solemn clasic în viață“. De cealaltă parte, un trecut în care istoria se îngemănează cu mitologia. În acest punct de contact, numit în terminologia științifică „interstițiu“ își află geneza filmul „Kagemusha“, cotat drept cea mai costisitoare producție (deocamdată!) a cinematografiei nipone. Atunci cînd în lumina flash-urilor marelui festival internațional de la Cannes '80 Akira Kurosawa primea din partea juriului prezidat de Kirk Douglas marele premiu, se repara o nedreptate. Ajuns în punctul critic al abandonului alimentat de o anume descurajare, „marele samurai“ revine cu această peliculă în prim-planul atenției publice. După alte două „procese“ fundamentale, respectiv valoarea adevărului (filmul „Rashomon“) sau onoarei (filmul „Cei șapte samurai“), avem acum în față un veritabil proces al demnității umane.

„Kagemusha“ în traducere înseamnă „Umbra“ (ori „Sosia“). Un brigand este pus în situația să salveze — prin substituire — existența unui clan nobiliar din Japonia veacului al XVI-lea. Punct de plecare pentru lungi și acerbe frămîntări sufletești. Asistăm treptat la un proces complex, sinuos, de metamorfozare a „zdrenței umane“ în direcția moral-politică a marelui bărbat de stat (dispărut) pe care îl întruchipează. Sîntem implicați într-un zguduitor carusel psihologic, cu numeroase reverberații politice și etice. Seriozitatea jocului îl va distruge în cele din urmă.

De fapt, se întîmplă ceva extraordinar: **dublura devine mai umană decît originalul.**

Filmul însă nu s-a terminat. Intriga este dusă în extremis: orgoliul nobililor se răzbună asupra demnității celui care și-a cîștigat-o cu trudă din pulberea sufletului. „Reprezentația“ se termină: fostul EU nu-l mai primește înapoi. „Umbra“ înaintează spre largul mării să-și caute adevăratul stăpîn. Adică **să se întîlnească cu sine însuși.** Mii de figuranți, bătălii nocturne spectaculoase, imagini picturale peste care se suprapun oameni și fapte — toți și toate la un loc alcătuind o capodoperă cinematografică, chiar dacă a provocat numeroase controverse. Nu ezităm să o recomandăm cu cea mai mare insistență publicului sibian. (Filmul rulează la cinematograful „Arta“).

DORIN GOGĂLEA

OMAGIU FEMEII

Sărbătorirea „Zilei internaționale a femeii“ a prilejuit Comitetului orășenesc al femeilor din Dumbrăveni organizarea unui reușit complex de manifestări și acțiuni politico-educative și cultural-artistice. ● Astfel, la biblioteca orășenească a fost deschisă o expoziție de carte social-politică și tehnico-științifică. Vernisarea expoziției a fost urmată de o șezătoare literară intitulată **„Chipul mamei oglindit în operele marilor noștri scriitori“**. ● Clubul „Femina“ a prezentat, la Liceul agroindustrial, sub genericul **„O mamă, dulce mamă...“**, un emoționant program artistic. Același spectacol a fost prezentat și la școala generală. ● În incinta liceului, Întreprinderea sere a organizat o expoziție florală. Tot aici s-a desfășurat o seară de poezie intitulată **„Din lirica feminină“**. ● La panoul de onoare al gazetei de stradă din centrul orașului a fost scoasă o „ediție specială“, cuprinzînd portretele fotografice a 16 dintre femeile fruntașe în întrecerea socialistă. ● Adunarea festivă a fost urmată de un program cultural-artistic, urmat de vernisarea unei expoziții de pictură, artă manuală și aranjamente florale.

J. LUCIAN

CURIER

adas
ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

Întrebare: Am încheiat o asigurare mixtă de viață la care nu am plătit primele de asigurare pînă la expirare și aș dori să cunosc dacă mai am de primit o sumă de bani de la dv.?

Răspuns: Persoanele care au avut încheiate asigurări mixte de viață și au plătit primele un anumit număr de ani, dar nu pînă la expirarea contractului pe măsura expirării poliței, au dreptul să primească suma asigurată redusă — calculată în raport cu durata plății primelor.

Unitatea ADAS înștiințează asigurații prin carte poștală să se prezinte pentru ridicarea drepturilor bănești cuvenite, cu indicația de a depune polița și o chitanță de plată. Din cauza neanunțării unității ADAS despre schimbarea domiciliului sau locului de muncă, unele sume cuvenite asiguraților nu pot fi plătite la expirare. Pe această cale îi informăm pe toți cei care au polițe de asigurare de viață expirate și care nu și-au primit drepturile să se prezinte la unitățile ADAS din Sibiu, Mediaș și Agnita pentru lămurirea situației și ridicarea drepturilor bănești.

Pentru a benficia de toate drepturile provenite din asigurările de viață, recomandăm tuturor deținătorilor de astfel de contracte să-și achite la zi primele de asigurare pînă la expirare, avînd astfel dreptul la suma asigurată majorată cu 10 la sută.

Agendă pionierească

Acțiuni politico-educative dedicate apropiatei aniversări a creării Uniunii Tineretului Comunist. 11.III: ● Casa pionierilor și șoimilor patriei din Agnita organizează masa rotundă cu tema: **„Tinerețea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu“.** ● Pionierii de la școlile generale din Tălmaciu participă la Casa pionierilor și șoimilor patriei din localitate la concursul „cine știe, cîștigă“, avînd ca temă: **„Din istoria creării organizației tineretului comunist din România“. 14.III:** ● Echipaje reprezentînd pionieri de la școlile generale din Rășinari vor participa la concursul cu tema: **„U.T.C. — la a 60-a aniversare“.**

Acțiuni școlare. 12.III: ● În cadrul activităților de orientare școlară profesională, pionierii din detașamentele claselor a VII-a de la Școala generală nr. 1 din Rășinari organizează acțiunea **„Azi pionier, mîine — bun specialist“**, prin care își propun să cunoască activitatea muncitorilor de la întreprinderea „Drapelul roșu“ din Sibiu. **14.III:** ● **Să ne cunoaștem, să învățăm“** — iată ce își propun pionierii membri ai comandamentelor din unitățile școlilor generale din Arpașu de Sus și Arpașu de Jos, care se vor întîlni în cadrul unui schimb de experiență pe probleme ale activității de organizație.

„Raliul zăpezii“

În zilele de 5 și 6 martie a.c., la Brașov s-a desfășurat cea de a XII-a ediție a „Raliului zăpezii“ contînd ca primă etapă în campionatul național de raliuri. La start s-au aliniat 74 de echipaje (avansați) și 14 echipaje (începători). Sibienii s-au prezentat cu șase echipaje de la I.P.A. și un echipaj de la A.S.TRA, toate reușind să termine concursul.

Evoluînd cu multă ambiție, piloții de la I.P.A. Sibiu au ocupat în final un merituos loc 2 în clasamentul pe echipe. Iată și celelalte rezultate ale sportivilor sibieni: echipajul Mihai Costinean + Gheorghe Barbu — locul II la gr. A; echipajul Mircea Bucur + Corneliu Simeanu — locul III la gr. A; echipajul Martin Șanta + Petre Roșca — locul V la gr. C.

● SPORT ●

Cursuri de arbitri auto-kart

Comisia județeană de automobilism și karting Sibiu anunță deschiderea unui curs de oficiali de automobilism și karting, vineri, 12 martie a.c., ora 18, în sala 21 a Casei de cultură a studenților, str. 1 Mai nr. 30.

Informații suplimentare la filiala A.C.R. Sibiu, str. Tribunei nr. 1, telefon 1 73 59.

„Ștafeta munților '82“

Prima temă practică a concursului inițiat de Consiliul județean al sindicatelor pentru formarea și pregătirea cadrelor de instructori-ghizi, în scopul practicării turismului de masă, a debutat recent, printr-un complex concurs de probe (orientare, acordarea primului ajutor, parcurgerea unui traseu în condiții de iarnă, cultural-artistică), desfășurat sub genericul „Ștafeta munților '82“ — etapa județeană de iarnă. Organizat în zona Fîntînele (Munții Cibin), concursul a reunit la start peste 20 de formații de la I.M. Mîrșa, „Independența“, Poligrafie. „13 Decembrie“, I.R.E.S., „Electromontaj“, B.J.A.T.M. și I.C.M.J. Sibiu.

Iată clasamentele întocmite — pe categorii de vîrstă — cat. A (pînă la 20 ani): **1. Echipajul 13** „13 Decembrie“, 2. Echipajul 14 I.R.E.S., 3. Echipajul 21 I.R.E.S.; cat. B (20—35 ani): **1. Echipajul 8** „Independența“, 2. Echipajele 18 „Poligrafie“ și 19 I.R.E.S., 3. Echipajul 10 I.M. Mîrșa; cat. C (peste 35 ani); **1. Echipajul 9** I.M. Mîrșa, 2. Echipajul 4 Electromontaj — B.J.A.T.M.

● monografii contemporane ● monografii contemporane ●

La Mîrşa, de sub stînca Surului, ies orgolioşi zimbrii curajului

Înainte de a deveni istorie, Mîrşa a fost geografie, sau, mai exact, un decor geografic potrivit să slujească drept scenariu pentru locul unde nu s-a întîmplat nimic: o înfundătură într-o coastă de munte plină de bălării, spini, mlaştini şi bălţi ce alimentau un noroi lipicios şi înglodat pînă peste osia căruţei. Cîteva cocioabe din scînduri putrede şi vechi, cu acoperişuri sparte, sporeau acest decor de pustietate din care oamenii — foarte puţinii oameni care au lucrat aici — s-au retras ca de un loc bîntuit de stafii, lăsînd pustiirea să-şi agonizeze vîrsta în singurătate şi tristeţe searbădă.

Decorul acesta cu aerul său fabulos şi misterios nu-l mai întîlneşti astăzi. Nici măcar nu a fost imortalizat pe memoria de celuloid de către cineaştii amatori ai uzinei. El mi-a fost evocat de primii meşteri care au venit aici ca să facă din geografie istorie. Să facă ceea ce

— 1 —

nici cea mai curajoasă şi liberă imaginaţie n-ar fi îndrăznit să anticipeze.

Povesteşte inginerul Octavian Coleşan, unul din veteranii întreprinderii, şeful atelierului de tehnologie.

„...Cînd am venit aici — în urmă cu douăzeci de ani — m-am speriat pur şi simplu de ceea ce am găsit: nişte maghernişe dotate rudimentar, cu tot felul de improvizaţii unde se executau remorci, cabine de tractor, ceva piese de schimb. Aveam treizeci de ani şi — mi-am zis — tinereţea şi entuziasmul meu vor fi purtate la infinit în bena unei remorci. Niciodată nu mi-aş fi putut închipui Mîrşa de azi, că acest loc va deveni un nume capabil să rivalizeze cu întreprinderi mari din ţară şi din străinătate.

După ce întreprinderea a fost profilată pe realizarea de produse grele am fost numit şeful atelierului de tehnologie. Mi s-au dat 25 de oameni, nişte stagiari, cîţiva tehnicieni mai tineri, şi sarcina să introduc în fabricaţie produsele grele. „Coleşan cu oamenii pe care îi are şi cu sarcina asta grea, niciodată n-o s-o scoată la capăt", ziceau oamenii. Unii mi-o spuneau chiar în faţă. Nu din rea credinţă. Ci pur şi simplu pentru că nu puteau crede că Mîrşa — care pînă atunci executase doar lucrări simple — va fi capabilă să facă un astfel de salt. Ni s-a cerut să producem autobasculante de 100 de tone. Drept să spun, eu n-am văzut aşa ceva, nici în fotografie. Aveam desenele, dar una e să te uiţi la un desen şi alta să vezi un model viu. Aşa că mi-am luat oamenii şi ne-am dus

— 2 —

la exploatarea de la Căliman unde lucra un model funcţional realizat de braşoveni. Cînd l-am văzut am rămas încremenit în faţa gigantului de 100 de tone. Dar nu aveam timp de prea multă mirare. Ne-am întors acasă şi ne-am apucat de treabă. După doi ani, cinci bucăţi erau deja terminate. Era în toamna lui '78. Prima autobasculantă eu am scos-o afară. Toată fabrica a ieşit să vadă minunea...".

Astăzi „minunea" a ajuns o obişnuinţă. Prin hală şi prin incinta uzinei sînt parcaţi mai mulţi astfel de giganţi, fără să mai stîrnească mirare. Oamenii trec pe lîngă aceşti coloşi ca pe lîngă un lucru care ar fi acolo de cînd lumea. Şi iată, îmi zic, cît de repede te familiarizezi cu extraordinarul, chiar dacă astfel de uriaşi fabrică doar două firme din America şi una din Japonia. Dar, ceea ce astăzi este un lucru extraordinar, mîine încape în braţele obişnuitului. Timpul îşi croieşte mereu repere noi.

Continuă să povestească inginerul Coleşan: *„Pe un mare şantier dintr-o ţară prietenă am văzut lucrînd alături de autobasculantele noastre de 100 de tone şi autobasculante japoneze de 120 de tone. Şi, cred că japonezii sînt în urma noastră în ceea ce priveşte fiabilitatea autobasculantelor. Beneficiarul extern ne zicea: „În curînd vom avea nevoie de autobasculante de 180 de tone".* Gigantismul, aşadar, nu-şi caută limitele în tonaj. Cel mult în curaj. Scepticismul îi este străin.

Stau de vorbă cu directorul întreprinderii, inginerul Nicolae Roman. *„Mă aflam, în mai,*

— 3 —

anul trecut la minister. Ministrul i-a zis unui coleg din centrală: „Mîrşa s-a angajat să facă buldozerul pe şenile de 550 C.P. pînă la 23 August". „Dacă Mîrşa face buldozerul — a răspuns sceptic colegul — eu mă arunc în faţa lui". „Eu nu m-aş ţine aşa de curajos", a replicat ministrul. *În octombrie, buldozerul nostru a fost pe platforma Tîrgului internaţional de la Bucureşti.*

Mîrşenii s-au familiarizat cu curajul. Iar cîteva din produsele lor — încărcător pe pneuri de 615 C.P. cu cupa de 16 mc, buldozer pe pneuri de 610 C.P., buldozer pe şenile de 550 C.P., încărcător frontal cu cupa de 20 mc — definitivate doar în cîteva luni la îndemnul tovarăşului Nicolae Ceauşescu în urma vizitei de lucru pe care a efectuat-o aici în data de 17 aprilie 1981 reprezintă, dincolo de expresia concretă a unui angajament muncitoresc, o adevărată epopee a curajului. *„Nici nu se usca bine tuşul pe desen că şi treceam la executarea lui. Se lucra contracronometru: zi şi noapte; în schimburi prelungite. Oamenii se îndrăgostiseră de produsele lor. O energie şi un curaj nebănuit îşi cereau acum dreptul la afirmare. Curajul a devenit marca unui prestigios orgoliu. Mîrşa se întîlnea cu propriul ei destin!*

După bătălie, în răgazul pe care ţi-l dă victoria, rapsozii vin să toarne epopeea în legendă. Iar la Mîrşa auzi mereu legenda despre un om care a probat zicala că „omul sfinţeşte locul", om al cărui curaj şi îndrăzneală pentru nou sînt zidite în temelia şi mîndria Mîrşei de azi. Actualul director o numeşte simplu, cu un nume, „Ilarie Munteanu" şi vorbeşte despre

— 4 —

predecesorul său ca despre un adevărat Meşter Manole ce a zidit în temelia modernei uzine, curaj, orgoliu, îndrăzneală, omenie. Iar pe o astfel de temelie poţi zidi oricît fără să fii pîndit în somn de coşmarul surpării zidului.

Octombrie 1981. Tîrgul internaţional Bucureşti. Pe platoul expoziţional — lîngă pavilionul central — sînt expuse produsele Mîrşei, realizări de ultimă oră. Lume multă, curioasă, le priveşte şi le examinează cu uimire şi interes. Retras într-un anonimat căutat îl surprind pe directorul uzinei, care urmărea aceste reacţii firesti, spontane ale vizitatorilor, şi care, într-un fel, certificau calitatea propriei lor munci. *„E mare lucru să vezi că poţi stîrni atîta interes, laudă, uimire şi mîndrie cu ceea ce ai realizat. Aceasta este pentru noi cea mai mare bucurie şi satisfacţie"* — îmi zice.

După tîrg le-a vorbit oamenilor uzinei despre sursa acestei mîndrii şi tot atunci oamenii au hotărît ca la fiecare ediţie a Tîrgului de la Bucureşti să fie prezenţi cu produse în premieră. Pentru ediţia din acest an pregătesc o gamă de şapte noi produse. Mîrşa şi-a generalizat curajul şi ambiţia. Mîrşa şi-a construit şi îşi construieşte orgoliul său propriu. Produsele care au fost premieră anul trecut — cu toate că nu au fost prevăzute în plan — sînt solicitate pentru producţia de serie.

Mîrşa a devenit un nucleu al interesului, punctul convergent al interesului intern şi extern. Astăzi produsele exportate de Mîrşa pot fi întîlnite pe cinci continente, în aproape 40 de ţări. Dintr-o înfundătură, Mîrşa a ajuns un

— 5 —

cap de pod, o firmă de prestigiu, o marcă de calitate. Mîrşa a ieşit în lume.

— Mă bucur că avem răgazul să stăm puţin de vorbă nederanjaţi, îi spun directorului, dar această bucurie efemeră se sparge ca un balon de săpun, discuţia noastră fiind întreruptă de desele solicitări telefonice, de delegaţi, de beneficiari. Tocmai a intrat în birou un beneficiar de pe Şantierul naţional al tineretului canal Dunăre-Marea Neagră. Discută despre buldozerul pe pneuri care se comportă bine. Oaspetele solicită un încărcător frontal de 10 mc. Termenul de livrare nu poate fi adus mai devreme de 1 Mai. Omul insistă, dar fără rezultat. *„I-am adus unele îmbunătăţiri* — explică gazda — *şi vrem să-l punem la treabă un pic aici la noi, să vedem cum se comportă, iar dacă apare vreo neregulă s-o remediem noi".* Calitatea, exigenţa calităţii, a devenit o deviză serioasă a mîrşenilor, faţă de care nu vor să facă nici un compromis. Pe această calitate Mîrşa îşi clădeşte propriul prestigiu şi orgoliu.

Dar Mîrşa îşi clădeşte şi proprii săi oameni. Pentru că — după cum îmi mărturisea Simion Stoichiţă, secretarul comitetului de partid pe întreprindere — *„...dacă sîntem stăpîniţi de orgoliul de a scoate pe poarta uzinei numai produse de calitate, noi vrem ca să intre în fiecare dimineaţă în uzină oameni de calitate, oameni adevăraţi. Calitatea este aici o deviză a muncii de educaţie care se desfăşoară într-o permanentă campanie. Mîrşa se clădeşte pe sine prin tot ceea ce face".*

Într-o după-amiază am asistat în moderna sală de sport la o întrecere, pe secţii, a formaţiilor artistice. Scările care duc la sală erau

— 6 —

pline de coji de seminţe de floarea-soarelui, un comerţ neoficial încurajînd această murdărie. Mulţi împătimiţi nu-şi pot stăpîni acest viciu şi mănîncă seminţe în sală. Conducerea întreprinderii intră în sală. Unii spectatori se ridică în picioare, salută, îşi iau căciulile şi „uită" să şi le pună din nou pe cap. De vreme ce directorului nu-i este frig!... Politeţea, chiar şi prin exemplu, devine deprindere. Nu toată lumea ştie cum şi cînd să aplaude, se fluieră, iar vocea prezentatorului readuce sala în planul normalului, prin microfon: atrage atenţia, sfătuieşte. E un fel deschis de a-ţi spăla rufele bunelor maniere în familie. Se retuşează mereu gesturi, atitudini, se creşte un public. Juriul dă notele în văzul lumii. Diferenţa e uneori mare: de la 5 la 9 sau de la 6 la 10, dar sursa comentariului şi nedumeririi publicului va deschide drumul spre o cîntărire justă a valorilor, mîine. Se şlefuiesc permanent atitudini, conştiinţe, pentru ca totul să prindă un relief demn, frumos şi înălţător. Pentru acest scop brigada artistică dezbate — într-o instanţă deschisă — actele de indisciplină, abaterile de la calitatea muncii şi de la calitatea de om, intră în uzină, în blocurile de locuit; gazetele satirice, reflectorul uzinei, expoziţiile volante de caricaturi, comisiile de disciplină sancţionează prompt orice abatere. Şi sînt convins că pe poarta fabricii nu vor ieşi numai buldozere, autobasculante, trailere, ci mai ales vor intra oameni, un colectiv care şi-a propus să devină model de disciplină şi morală comunistă.

Fiecăruia dintre noi îi este familiară prezenţa copiilor la spectacole în imediata apropiere a scenei. Fără curiozitatea lor un specta-

— 7 —

col e văduvit parcă de farmec. Şi totuşi lîngă scenă n-am văzut nici un copil. Concluzia mea pripită cum că Mîrşa n-ar avea copii mi-a fost răsturnată rapid. La început a venit unul, apoi altul cu ochelari, l-a urmat unul cu degetul în nas, apoi altul cu mîinile în buzunar şi încă unul cu un pansament la un ochi... Răsăreau încet, aproape imperceptibil în faţa scenei. În prezenţa acestor copii mulţi văd tinereţea şi permanenţa uzinei. Ea statorniceşte veşnicia unui loc. Ca dovadă, şcoala generală construită doar cu puţin timp în urmă nu mai corespunde. Din lipsă de spaţiu unele clase îşi ţin orele într-un cămin. Iar şcoala generală — prin numărul copiilor — este seismograful cel mai fidel care dă permanenţă unui loc. O altă şcoală generală trebuie construită la Mîrşa. Semn că Mîrşa cheamă, nu mai îndepărtează. Cheamă şi statorniceşte. De altfel, acest fapt ne-a fost confirmat şi în audienţa de săptămîna trecută la conducerea întreprinderii: din cei 51 înscrişi, majoritatea au solicitat locuinţă în Mîrşa.

Acum îmi explic eu mînia ascunsă a secretarului comitetului de partid, Simion Stoichiţă, atunci cînd am numit — după o veche obişnuinţă — Mîrşa drept *colonie*. Dar cum să numeşti *colonie* o aşezare unde locuiesc peste patru mii de oameni, care dispune de club, sală de sport, stadion, un grup şcolar ce cuprinde liceu, şcoală de maiştri, şcoală profesională, care are în pregătire alte 246 de apartamente, o creşă şi o grădiniţă, şi a cărei schiţă de sistematizare prevede construirea unei case de cultură, a unui bazin de înot acoperit, a unui patinoar, a unor spaţii comerciale şi prestări de servicii, a unei sere şi care vrea să-şi du-

— 8 —

bleze averea gospodăriei anexe. Poate fi, deci, vorba de o colonie? Categoric nu. Cu o astfel de zestre umană şi edilitară, consider firească şi îndreptăţită revolta interlocutorului. *Colonie* e cuvîntul cu care mai poţi răni doar orgoliul localnicilor. Şi, apoi, pulsul acestei localităţi, unde fiinţează nouă secţii sportive şi activează, în diferite formaţii, peste o mie de artişti amatori, impune şi cere un nou statut localităţii, ce se construieşte pe sine printr-o perpetuă dilatare a orgoliului.

De aceea împătimirea cu care auzi oamenii Mîrşei vorbind despre felul în care va arăta localitatea lor în această primăvară, la vară, peste un an sau peste zece ani, ţine de nerăbdarea cu care ei urmăresc creşterea propriilor lor prunci a căror înălţare o înseamnă cu creionul pe tocul uşii. Iar o astfel de anticipare în care nu-s străine expresiile *„oraşelul trandafirilor", „oraşelul bijuterie"* înseamnă, desigur, un vis la a cărui trecere în realitate mîrşenii sînt hotărîţi să se înhame cu trup şi suflet. Pentru că a visa la Mîrşa înseamnă a îndrăzni, a avea curajul să speri şi certitudinea că vei învinge.

În doar două decenii Mîrşa s-a ridicat pe un loc fără istorie. Dar în acest răstimp scurt şi-a zidit o istorie proprie, bogată, densă şi, mai ales, semnificativă. Semnificativă pentru eforturile unor oameni aflaţi în competiţie cu timpul şi cu ei înşişi, pentru a impune ţării şi lumii o emblemă: cea a orgoliului şi a curajului, reprezentată grafic printr-un zimbru ieşit parcă din stînca dură a Surului.

Reportaj realizat de
ION ONUC NEMEŞ

La Blăjel, pămîntul poate da mai mult

(Urmare din pag. I)

sistă, făcîndu-se numeroase propuneri a căror aplicare practică în acest an să conducă la sporirea producţiilor. Între acestea să menţionăm: • testarea erbicidelor înaintea aplicării lor pe terenuri; • crearea unor pajişti cultivate; • respectarea repartizării tractoarelor pentru terenurile din satele aparţinătoare; • aplicarea tehnologiilor şi respectarea densităţilor. Fermi convinşi de importanţa muncii lor, gospodarii din Blăjel s-au angajat să depună toate eforturile pentru îndeplinirea importantelor obiective ale noii revoluţii agrare. Mecanizatorii din secţia Blăjel — situaţi pe locul I în cadrul S.M.A. Tîrnava — şi-au exprimat hotărîrea de a realiza în această campanie lucrări de calitate, respectînd tehnologiile şi termenele stabilite.

În încheierea conferinţei a luat cuvîntul tovarăşul Vasile Bărbuleţ. Au fost exprimate cuvinte de apreciere pentru realizările obţinute în agricultura judeţului nostru în anul 1981, la unele culturi, în unele unităţi agricole. În continuare, au fost subliniate cîteva din principalele direcţii care stau în faţa agriculturii judeţului, implicit a comunei Blăjel:

— Gospodarii comunelor trebuie să înţeleagă că singurul criteriu de apreciere a omului, a unui comunist, sînt rezultatele muncii. În acest sens comitetele comunale de partid trebuie să acţioneze pentru mobilizarea tuturor locuitorilor la muncă, la îndeplinirea sarcinilor.

— Fiecare, la locul său de muncă, cunoscînd neajunsurile existente, să acţioneze cu spirit de răspundere patriotică pentru eliminarea acestora.

— Este necesar, obligatoriu, să fie schimbată concepţia privind folosirea pămîntului. Este o cerinţă pentru judeţul nostru, pentru întreaga ţară de a fi cultivată fiecare palmă de pămînt.

— Prin acte normative s-au stabilit, pe baza unei îndelungate experienţe, tehnologiile, densităţile, pentru fiecare cultură, ceea ce impune obligativitatea respectării prevederilor.

— Dată fiind importanţa zootehniei pentru agricultura judeţului nostru şi importantele înlesniri şi avantaje acordate de conducerea partidului celor care muncesc în zootehnie, este necesar să se acorde atenţie îngrijirii corespunzătoare a animalelor, creşterii producţiilor animaliere.

Chiar dacă situaţia la contracte este mai bună la Blăjel, este necesar ca fiecare locuitor al comunelor să înţeleagă că contractul trebuie să însemne şi predare la fondul centralizat al statului.

A fost subliniată importanţa aplicării indicaţiilor şi orientărilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului nostru, la plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1981, la Şedinţa comună a C.C. al P.C.R. şi Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale în vederea înfăptuirii neabătute a sarcinilor ce revin judeţului nostru din documentele Congresului al XII-lea al partidului.

O „MINĂ DE AUR" — recuperarea materialelor refolosibile

(Urmare din pag. I)

CE-ŞI PROPUN SPECIALIŞTII DE LA I.J.G.C.L. SIBIU?

Răspunsul ni-l oferă ing. Simion Schorsten, directorul întreprinderii: „Modernizarea rampelor gunoiere va permite intensificarea activităţii de sortare şi colectare a materialelor refolosibile. În primele două luni la Sibiu au fost colectate 4 tone de hîrtie.

Intenţionăm, de asemenea, să confecţionăm mici remorci care să le ataşăm autogunoierelor şi în care oamenii de la salubritate să colecteze hîrtie, textile etc. Vom reuşi astfel ca aceste materiale să nu se degradeze în autogunoiere. Ne gîndim să confecţionăm şi nişte saci, dintr-un material rezistent, în care se pot aduna aceste materiale refolosibile.

Pentru a cointeresa lucrătorii de la salubritate în sortarea şi colectarea materialelor, propun ca prin Decizia Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Sibiu să se aprobe predarea la I.J.R.V.M.R. de către personalul de la salubritate, cît şi de către cei care lucrează la întreţinerea blocurilor de locuinţe, a cantităţilor de materiale refolosibile colectate, în afara sarcinilor de serviciu, şi încasarea contravalorii legale, zilnic sau săptămînal. Ele vor putea fi predate în fiecare zi, pînă la ora 15, la rampa de gunoi unde vor fi depozitate şi ulterior predate întreprinderii de specialitate. Vom trece în curînd la stabilirea locurilor şi zonelor în care vor fi amplasate containere speciale în care cetăţenii vor putea depozita asemenea materiale.

SOLUŢII, PROPUNERI, MĂSURI

• De curînd, la poarta I.J.G.C.L.-ului s-a plasat un container de 4 m.c. pentru hîrtie. În 3 săptămîni s-a umplut. Dacă fiecare întreprindere din judeţ ar folosi această metodă simplă — şi după cum s-a văzut eficientă — s-ar putea colecta importante cantităţi de hîrtie care, altfel ar fi luat drumul... gropii de gunoi.

• Birourile din întreprinderi şi instituţii, sălile de şedinţă să fie, de asemenea, dotate cu saci pentru colectarea hîrtiei.

• Trusturile S.M.A. şi I.A.S. să experimenteze o presă de balotat paie pentru balotarea hîrtiei. Ar creşte extrem de mult eficienţa transportului hîrtiei recuperate din zonele rurale spre punctele şi centrele de colectare.

• În apropierea Centrului de colectare şi valorificare a materialelor refolosibile din Mediaş se află depozitată o cantitate de aproximativ 10 tone de cioburi de geam. Cîndva, întreprinderile de produse ceramice şi refractare realizau din aceste cioburi cărămizi de sticlă. Întreprinderea „Record" din Sibiu n-ar fi interesată să le preia?

• La Moşna, în doar 2 zile s-au colectat 600 kg textile şi 63 piei de iepure.

Fiecare cetăţean — dator să contribuie la realizarea programului de autoaprovizionare (II)

(Urmare din pag. I)

mentalitate ce şi-a făcut loc în rîndurile unor locuitori foarte harnici cînd e vorba de golit ţoiuri la bufet dar mai puţin harnici cînd e vorba de muncă. Programul de autogospodărire şi autoaprovizionare nu s-a adoptat datorită penuriei de produse vegetale şi animale — asa cum unii cred — ci pentru că producţiile agricole vegetale şi animale practic sînt inepuizabile. Pămîntul produce, dacă aplici corect tehnologiile, asa cum produce izvorul apa. Animalele produc şi se reproduc permanent, dacă le întreţii corespunzător. Altfel se pune problema cînd e vorba de rezervele de ţiţei, metale, gaze care sînt epuizabile în timp.

În Laslea şi satele aparţinătoare locuiesc 694 de navetişti din care 60 la sută au condiţii de creştere a animalelor. Dintre navetişti, unul singur, Gh. Ciorogaru a făcut contract pentru livrarea unui porc la fondul de stat. **„Navetiştii** — spun oamenii — **au bani şi se întorc de la oraş cu sacoşele pline. Ei dacă vor pot pleca vara şi iarna la munte sau mare cu familiile.** Noi cei care creştem animale nu putem...".

În satul Roandola (comuna Laslea) sînt 55 de grajduri care stau goale. Pe teritoriul comunei fiinţează 5 ferme de producţie ale I.A.S. Dumbrăveni. Dintre şefii de fermă doar unul singur, Gh. Păcuraru, a încheiat contract pentru livrarea unui porc la fondul de stat. Ceilalţi (ing. Marius Voicu, ing. Dumitru Ursan, ing. Ioan Hosu, ing. Ioan Ciorăscu) nu aud, nu văd.

Ioan Răduţ îndeplineşte sarcina de şofer la C.A.P. Laslea. Soţia sa lucrează contabilă în aceeaşi unitate. Tatăl lui e pensionar C.A.P. Împreună au în folosinţă 45 ari de teren arabil şi o grădină în suprafaţă de 4 ari la Roandola. De 4 ani familia respectivă s-a sustras sistematic de la încheierea de contracte pentru livrarea de produse la fondul de stat. Întrebat de ce, V. Răduţ a răspuns: „Dacă vreţi contracte daţi-mi furaje...".

Soţii Răduţ îşi pot permite multe. Încasează lunar drept retribuţie peste 4 000 lei. De pe loturile în folosinţă, în toamnă, au strîns „o remorcuţă de porumb". Purceii de la scroafa din bătătură îi vînd după principiul cine dă mai mult. În rest oamenii ce îl cunosc folosesc o expresie locală în care e vorba de cele 7 pite.

În ce priveşte Laslea şi satele aparţinătoare mai reţinem o expresie formulată de un locuitor în cursul anchetei: **„Vinovat pentru această stare de lucruri este consiliul popular, care nu obligă pe fiecare locuitor să folosească condiţiile de producţie din propria gospodărie. A sta la sat şi a procura alimente de la oraş este o aberaţie...".**

Reţinem şi afirmaţia primarului comunei, Gheorghe Rusu: „La Laslea nu sînt condiţii, planul de contracte e mare şi nu cred că-l vom putea îndeplini...".

Decît aşa gospodar...

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut proces-verbal de predare-primire apartament, eliberat de O.J.C.V.L. Sibiu, pe numele Galatîr Milena, Hipodrom IV, bloc 1 A, ap. 11. Îl declar nul. (2080)

VÎNZĂRI — CUMPĂRĂRI

• Vînd apartament liber (achitat) — 3 camere, bucătărie (gaze), pivniţă. V. Aaron, bloc 55, etaj VI, ap. 27. Telefon 2 70 16. (V)

• Vînd Dacia 1300 (îmbunătăţită), nouă. Sibiu, telefon 2 87 70. (2059)

• Vînd Dacia 1300, din depozit. Sibiu, telefon 2 62 75, după-amiază. (1966)

• Vînd Moskvici 412 — stare excepţională. Sălişte, str. Bucureşti, nr. 949, Popa. (2088)

• Vînd apartament două camere, str. Luptei. Telefon 2 92 77, după ora 17. (2084)

• Vînd radiocasetofon stereo, nou. Sibiu, str. Maşiniştilor 23. (2075)

• Vînd două celestoane — 50 Waţi şi microfoane profesionale. Sibiu, telefon 3 40 55. (2064)

• Vînd apartament bloc, două camere, V. Aaron. Sibiu, telefon 2 09 34. (2062)

• Vînd urgent apartament două camere (bloc cărămidă), confort sporit, Hipodrom I. Telefon 2 80 87, după ora 17. (2012)

• Vînd apartament confort I — două camere, Hipodrom III, bloc 5, ap. 58, etaj 3, orele 17—19. (2006)

OFERTE DE SERVICIU

• Caut femeie internă îngrijire copil de 10 luni. Sibiu, telefon 1 52 26. (2055)

• Caut femeie pensionară pentru menaj (şi din provincie). Ofer cameră separată. Sibiu, Hipodrom III, bloc 67, ap. 9, orele 17—19. Cîrstea. (2063)

• Caut persoană pricepută pentru reparat covoare persane. Sibiu, telefon 2 84 96. (2001)

ÎNCHIRIERI

• Ofer apartament central (chiria anticipată — pe un an). Telefon 1 24 88, seara. (1959)

• Primesc fată în gazdă. Sibiu, str. 9 Mai 11. (1963)

• Tineri căsătoriţi, căutăm garsonieră (apartament două camere) ne(mobilate), preferinţă zonă centrală. Telefon 1 19 40, după ora 16. (1984)

• Primesc doi băieţi în gazdă — intrare separată. Sibiu, telefon 1 78 61, după ora 17. (2090)

DIVERSE

Fiii satului Răşinari — din municipiul Sibiu — sînt invitaţi în ziua de 14 martie 1982, ora 11, în sala de festivităţi a Liceului pedagogic, pentru a discuta unele probleme în ce priveşte organizarea **întîlnirii cu fiii satului.** (2048)

• Studenţii anului V, promoţia 1982, sînt invitaţi luni, 15 martie 1982, ora 15, în sala 45 — Institutul de învăţămînt superior Sibiu — pentru probleme organizatorice. (2064)

• Schimb Skoda 120 L — 40 000 km, cu Dacia 1300, nouă. Variante. Telefon 1 64 36. (2082)

ANUNŢURI FAMILIALE

• Cu ocazia împlinirii a 75 de ani de viaţă, urăm dragei noastre SOFIA LENGHEA din Calvaser, multă sănătate şi „La mulţi ani!"

(2014) **Familia Mihai Leb**

ÎNTREPRINDEREA DE TRANSPORTURI AUTO SIBIU

ÎNCADREAZĂ URGENT:

• primitori-distribuitori produse fluide.

Relaţii la sediul întreprinderii, str. Rusciorului nr. 48, telefon 1 70 90, interior 38. — 117 —

Cu ocazia aniversării a 60 de ani de la naştere, doresc sorei mele MARIA UDREA (născută în Ludoş), cele mai calde şi mai sincere urări de sănătate şi fericire şi tradiţionalul „La mulţi ani!"

Sora — Vetuţa
(1997)

Cu ocazia aniversării a 20 ani, urăm dragei noastre MINERVA SAVA — „La mulţi ani!"

Tata, mama şi surorile — Doina şi Elena
(2086)

Cu ocazia aniversării a 42 de ani, urăm dragului nostru PAVEL CUNŢAN — multă sănătate, fericire şi „La mulţi ani!"

Soţia şi copiii
(2079)

Cu ocazia aniversării vîrstei de 60 ani şi a ieşirii la pensie, soţia — Cornelia, copiii — Rodica, Ionel, nora — Bobo, nepoţii — Gabriel, Simona, Diana, urează dragului lor ALEXE RADU — sănătate, viaţă lungă şi fericită alături de cei dragi. (2071)

Nora, Greta, Dan şi Gigi urează dragei lor SILVANA MITU din Tălmaciu — „La mulţi ani!", cu ocazia împlinirii vîrstei de 11 ani. (2060)

Cu ocazia pensionării şi aniversării zilei de naştere, urăm dragului nostru EMIL GHERGHEL din comuna Bruiu, multă sănătate, fericire şi „La mulţi ani!"

Soţia — Melania, fiul — Emil, nora — Maria, nepoţii Emil, Ciprian, Manuela, precum şi cumnaţii (1793)

Maria — soţie, Liliana — fiică, cu inimile zdrobite de durere, anunţă încetarea fulgerătoare din viaţă a celui care a fost un bun soţ şi tată

MARIN LUPESCU
— 55 ani —

Înmormîntarea va avea loc vineri, 12 martie 1982, ora 13, din Sibiu, str. Democraţiei, nr. 17. (2053)

Colectivul de oameni ai muncii de la Întreprinderea de legume-fructe Sibiu este alături de Maria şi Liliana Lupescu în cele mai grele clipe pricinuite de pierderea soţului, tatălui şi colegului lor de muncă

MARIN LUPESCU
(Benone)
— 55 ani —

şi transmitem sincere condoleanţe familiei îndoliate.

Familia Ioan Comşa îşi exprimă regretul pentru încetarea fulgerătoare din viaţă a bunului lor prieten

MARIN LUPESCU

şi este alături de familia îndurerată. (2052)

Finii — Veronica şi Aurică Funieru, împreună cu Lili şi Adrian, profund îndureraţi de decesul bunului lor naş

MARIN LUPESCU

sînt alături de familia îndoliată. (2056)

Soţia, copiii, mama, fratele, surorile, nepoţii şi cumnaţii mulţumesc din inimă conducerii întreprinderii „Independenţa" Sibiu, atelierului 6 proiectare, secţiei mecanice 3, vecinilor, prietenilor care l-au condus pe ultimul drum pe cel ce s-a stins fulgerător din viaţă

NICOLAE LUPU
— 41 ani —

Amintirea lui va rămîne veşnic în inimile noastre îndurerate. (2078)

COLEGIUL DE REDACŢIE: Emil DAVID (redactor şef), Ioan NISTOR (redactor şef adjunct), Radu SELEJAN, Ion SORESCU, Traian SUCIU.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bulevardul Victoriei 8 – Telefoane: Redactor şef 1 28 10. Redactor şef adjunct 1 33 33: Secţia economică 1 14 95: Secţia politică – cultură 1 25 06; Administraţia – Secţia socială – Sport – scrisori 1 31 83: Tiparul Întreprinderea poligrafică Sibiu – 4 00 64 –